

Logistics and Supply Chain Management

ดร.สถาพร โอภาสานนท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ โลกีสติกส์ และการขนส่ง

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

opasanon@tu.ac.th

การพยากรณ์อุปสงค์โดยใช้เทคนิค การพยากรณ์มากกว่าหนึ่งวิธี

เทคนิคการพยากรณ์อุปสงค์มีอยู่มากมายทั้งเทคนิคเชิงคุณภาพ ที่ต้องอาศัยดุลยพินิจที่มาจากประสบการณ์และความรู้ของผู้พยากรณ์แต่ละคนเป็นสำคัญ และเทคนิคเชิงปริมาณซึ่งเป็นเทคนิคการพยากรณ์อุปสงค์ที่อาศัยยอดขายสินค้าในอดีตมาเป็นตัวพยากรณ์แนวโน้มอุปสงค์ในอนาคต ซึ่งส่วนใหญ่จะต้องพึ่งพาแบบจำลองทางคณิต (Mathematical Models) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่างๆ เช่น เวลา ราคาสินค้า งบประมาณในการทำกิจกรรมส่งเสริมการตลาด หรือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) เป็นต้น ตัวอย่างของเทคนิคการพยากรณ์อุปสงค์ในเชิงปริมาณได้แก่ ตัวแบบอนุกรมเวลา (Time Series) ตัวแบบสมการถดถอย (Regression Models) และแบบจำลองสถานการณ์ (Simulation)

การจะเลือกใช้เทคนิคพยากรณ์อุปสงค์แบบไหนขึ้นอยู่กับสถานการณ์และลักษณะของข้อมูลที่มี หากต้องการพยากรณ์อุปสงค์ของผลิตภัณฑ์ที่เพิ่งออกใหม่หรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีข้อมูลยอดขายในอดีต ผู้พยากรณ์จำเป็นต้องพึ่งพาเทคนิคการพยากรณ์เชิงคุณภาพ แต่หากเป็นสินค้าที่มีการจัดเก็บข้อมูลยอดขายในอดีต เทคนิคเชิงปริมาณมักจะเป็นตัวเลือกแรกในการใช้พยากรณ์อุปสงค์ ซึ่งส่วนใหญ่จะต้องมีการใช้เทคนิคเชิงคุณภาพ เช่น วิธี Manager's Opinion วิธี Jury of Executives หรือวิธี Delphi ทำการตรวจทานอีกรอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมที่สุด

ผู้พยากรณ์ควรตระหนักไว้เสมอว่าการพยากรณ์อุปสงค์มักให้ค่าที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงเสมอ อยู่ที่ความคลาดเคลื่อนนั้นจะมากหรือน้อยเพียงใด นอกจากนี้ การใช้เทคนิคต่างกันก็จะให้ผลการพยากรณ์ที่แตกต่างกันไปด้วย ดังนั้น หากเป็นไปได้ ผู้พยากรณ์ควรทดลองพยากรณ์อุปสงค์โดยใช้หลายๆ วิธี แล้วจึงวิเคราะห์ค่าความคลาดเคลื่อน (Forecast Error) ที่เกิดขึ้นจากแต่ละวิธี เพื่อตรวจสอบว่าเทคนิคที่ใช้ในการพยากรณ์อุปสงค์แต่ละเทคนิคมีความแม่นยำในการพยากรณ์ข้อมูลนั้นๆ มากน้อยเพียงไร

โดยทั่วไปแล้ว เมื่อทราบค่าความคลาดเคลื่อนของแต่ละวิธีที่ทดลองใช้แล้ว ผู้พยากรณ์อาจเลือกที่จะนำค่าที่พยากรณ์ได้จากวิธีที่มีค่าความคลาดเคลื่อนต่ำที่สุดมาใช้ในการวางแผนต่อไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Logistics and Supply Chain Management

ตัวอย่าง

บริษัทขายท่อน้ำแห่งหนึ่ง ต้องการพยากรณ์ยอดขายของสินค้าในเดือนกรกฎาคม โดยมีข้อมูลยอดขาย

ย้อนหลัง 6 เดือน ตั้งแต่ ม.ค. - มิ.ย. ทั้งนี้ นักพยากรณ์อุปสงค์ของบริษัท เลือกที่จะใช้วิธีค่าสุดท้าย (Last Value Method) และวิธีค่าเฉลี่ย (Average

Forecasting) ในการพยากรณ์อุปสงค์สำหรับเดือนกรกฎาคม

ตารางที่ 1: ยอดขายของสินค้าตั้งแต่ ม.ค. - มิ.ย.

เดือน	ยอดขายที่แท้จริง (X_t)
ม.ค.	180
ก.พ.	160
มี.ค.	220
เม.ย.	200
พ.ค.	260
มิ.ย.	240

1) วิธีค่าสุดท้าย (Last Value Method)

ค่าพยากรณ์ยอดขายในเดือนกรกฎาคม = ค่ายอดขายในเดือนมิถุนายน = 240

2) วิธีค่าเฉลี่ย (Average Forecasting)

ค่าพยากรณ์ยอดขายในเดือนกรกฎาคม = $(180+160+220+200+260+240)/6$
= 210

การคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์อุปสงค์จากทั้งสองวิธีด้วยค่า Mean Square Error (MSE) สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2: การคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนของวิธีค่าสุดท้าย

เดือน	ยอดขายที่แท้จริง (X_t)	ค่าพยากรณ์อุปสงค์โดยวิธีค่าสุดท้าย (F_t)	e_t	e_t^2
ม.ค.	180			
ก.พ.	160	180	20	400
มี.ค.	220	160	-60	3600
เม.ย.	200	220	20	400
พ.ค.	260	200	-60	3600
มิ.ย.	240	260	20	400
ก.ค.	?	240		

$$e_t = F_t - X_t$$

ค่า Mean Square Error (MSE) ของการพยากรณ์ด้วยวิธีค่าสุดท้าย

$$MSE = (\sum e_t^2)/n = (400+3600+400+3600+400)/5 = 1680$$

ตารางที่ 3: การคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนของวิธีค่าเฉลี่ย

เดือน	ยอดขายที่แท้จริง (X _t)	ค่าพยากรณ์อุปสงค์โดยวิธีค่าเฉลี่ย (F _t)	e _t	e _t ²
ม.ค.	180			
ก.พ.	160	180	20	400
มี.ค.	220	170	-50	2500
เม.ย.	200	187	-13	169
พ.ค.	260	190	-70	4900
มิ.ย.	240	204	-36	1296
ก.ค.	?	210		

ค่า Mean Square Error (MSE) ของการพยากรณ์ด้วยวิธีค่าเฉลี่ย

$$MSE = (\sum e_t^2)/n = 9265/5 = 1853$$

จากตารางที่ 2 และ 3 พบว่า สำหรับข้อมูลการพยากรณ์ยอดขายของสินค้าในช่วง 5 เดือนที่ผ่านมา การพยากรณ์อุปสงค์โดยใช้วิธีค่าสุดท้ายจะมีความแม่นยำสูงกว่าวิธีค่าเฉลี่ย โดยค่า MSE ซึ่งแสดงถึงปริมาณความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยของวิธีค่าสุดท้ายมีค่าต่ำกว่าวิธีค่าเฉลี่ย ดังนั้นผู้ที่ทำการพยากรณ์อุปสงค์อาจพิจารณาเลือกใช้ผลการพยากรณ์อุปสงค์ที่ได้จากวิธีค่าสุดท้าย (240) สำหรับการวางแผนการผลิตในเดือนกรกฎาคมได้

นอกจากการเลือกใช้ผลการพยากรณ์จากเทคนิคใดเทคนิคหนึ่ง ผู้พยากรณ์อาจใช้ค่าพยากรณ์อุปสงค์ที่ได้จากหลายๆ เทคนิคด้วยกัน โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักจากผลที่ได้จากเทคนิคการพยากรณ์แต่ละประเภท โดยนำค่าความคลาดเคลื่อนที่คำนวณได้มาแปลงเป็นค่าถ่วงน้ำหนัก

ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก

$$f = \sum_{i=1}^n w_i \cdot s_i$$

โดยที่

f = ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก

ของอุปสงค์

s_i = ค่าการพยากรณ์อุปสงค์

ที่ได้จากเทคนิค i

w_i = ค่าถ่วงน้ำหนักของ

เทคนิค i, $\sum_{i=1}^n w_i = 1$

n = จำนวนเทคนิคที่ใช้ใน

การพยากรณ์อุปสงค์

ปัญหาที่เกิดขึ้นแก่นักพยากรณ์อุปสงค์ที่ต้องการใช้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักมาเป็นตัวแทนค่าพยากรณ์อุปสงค์ แทนที่การเลือกใช้ค่าที่ได้จากวิธีใดวิธีหนึ่งคือ การวิเคราะห์หาค่าถ่วงน้ำหนัก w_i ให้มีความสอดคล้องกับความแม่นยำของแต่ละวิธี โดยค่าพยากรณ์อุปสงค์ที่มีความแม่นยำต่ำควรจะมีค่าถ่วงน้ำหนักที่ต่ำด้วย ดังนั้น

หากต้องการหาค่าถ่วงน้ำหนักที่ได้จากวิธีค่าสุดท้ายและวิธีค่าเฉลี่ยตามตัวอย่างข้างต้น นักพยากรณ์อุปสงค์ต้องสามารถที่จะแปลงค่าความคลาดเคลื่อนให้เป็นค่าถ่วงน้ำหนัก โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 คำนวณค่าร้อยละของความคลาดเคลื่อน

(Percent of Total Error)

ขั้นที่ 2 คำนวณค่าส่วนกลับของร้อยละ

(Inverse of Error Proportion)

ขั้นที่ 3 คำนวณหาค่าถ่วงน้ำหนัก (Model Weights)

ตารางที่ 4: การเปรียบเทียบค่าความคลาดเคลื่อน (MSE) ระหว่างวิธีค่าสุดท้ายและวิธีค่าเฉลี่ย

เทคนิคการพยากรณ์	MSE
วิธีค่าสุดท้าย	1680
วิธีค่าเฉลี่ย	1853

ขั้นที่ 1 คำนวณค่าร้อยละ เป็นการนำค่าความคลาดเคลื่อนของแต่ละเทคนิคมาคำนวณหาสัดส่วนเป็นร้อยละของความคลาดเคลื่อนรวม (Percent of Total Error)

ตารางที่ 5: การคำนวณค่าร้อยละของความคลาดเคลื่อน

เทคนิคการพยากรณ์	MSE	Percent of Total Error
วิธีค่าสุดท้าย	1680	$1680/(1680+1853) = 0.48$
วิธีค่าเฉลี่ย	1853	$1853/(1680+1853) = 0.52$

ขั้นที่ 2 คำนวณค่าส่วนกลับของร้อยละ (Inverse of Error Proportion) ตอนที 1 มีคุณสมบัติที่จะใช้เป็นค่าถ่วงน้ำหนักในการคำนวณค่าเฉลี่ยได้ แต่ยังไม่สามารถสะท้อนความสัมพันธ์ที่ว่าวิธีที่มีความแม่นยำสูง (ค่าความคลาดเคลื่อนต่ำ) ควรจะมีค่าถ่วงน้ำหนักที่สูงตามไปด้วย ดังนั้น ขั้นตอนที 2 จึงเป็นการแปลงค่าร้อยละของความคลาดเคลื่อนให้สามารถสะท้อนความสัมพันธ์ดังกล่าว โดยการหาค่าส่วนกลับของร้อยละ

ตารางที่ 6: การคำนวณค่าส่วนกลับของร้อยละ

เทคนิคการพยากรณ์	Percent of Total Error	1/Percent of Total Error
วิธีค่าสุดท้าย	0.48	$1/0.48 = 2.1$
วิธีค่าเฉลี่ย	0.52	$1/0.52 = 1.9$

ขั้นที่ 3 คำนวณหาค่าถ่วงน้ำหนัก (Model Weights) คือ วิธีค่าสุดท้าย ซึ่งเป็นวิธีที่มีความแม่นยำสูง (ค่าความคลาดเคลื่อนต่ำ) จะมีค่าถ่วงน้ำหนัก (2.1) ที่สูงกว่าวิธีค่าเฉลี่ย (1.9) ดังนั้น ในขั้นตอนสุดท้ายจึงเป็นการคำนวณหาค่าถ่วงน้ำหนัก สำหรับแต่ละวิธี w_i โดยให้มีคุณสมบัติดังนี้

$$\sum^n w_i = 1$$

ตารางที่ 7: การคำนวณค่าถ่วงน้ำหนัก w_i

เทคนิคการพยากรณ์	1/Percent of Total Error	Model Weights (w_i)
วิธีค่าสุดท้าย	2.1	$2.1/(2.1+1.9) = 0.52$
วิธีค่าเฉลี่ย	1.9	$1.9/(2.1+1.9) = 0.48$

เมื่อได้ค่าถ่วงน้ำหนักของวิธี
ค่าสุดท้ายและวิธีค่าเฉลี่ยตามที่แสดงไว้

ในตารางที่ 7 เราสามารถคำนวณหาค่า
เฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของค่าพยากรณ์

อุปสงค์ที่ได้จากทั้งสองวิธี ดังนี้

ตารางที่ 8: การคำนวณค่าถ่วงน้ำหนัก w_i

เทคนิคการพยากรณ์	Model Weights (w_i)	Forecasted Demand for July
วิธีค่าสุดท้าย	0.52	240
วิธีค่าเฉลี่ย	0.48	210

ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก

$$f = \sum_{i=1}^2 w_i \cdot s_i$$

$$= (0.52 \cdot 240) + (0.48 \cdot 210)$$

$$= 225.6$$

ดังนั้น นักพยากรณ์อุปสงค์
สามารถที่จะเลือกใช้ค่าที่ได้จากวิธีค่า
สุดท้าย (240) ซึ่งมีความแม่นยำในการ

พยากรณ์อุปสงค์ของสินค้าชนิดนี้สูง
กว่าวิธีค่าเฉลี่ย หรืออาจจะใช้ค่าเฉลี่ย
แบบถ่วงน้ำหนัก (225.6) ซึ่งได้มาจาก
ผลการพยากรณ์ด้วยวิธีทั้งสอง ทั้งนี้
การจะเลือกใช้ค่าใดในการวางแผน
จึงขึ้นอยู่กับการตัดสินใจสุดท้ายของผู้
พยากรณ์เป็นสำคัญ เนื่องจากด้วย
ข้อมูลที่มี เรายังไม่สามารถทราบได้
ว่าวิธีใดจะสามารถพยากรณ์อุปสงค์

ของเดือนกรกฎาคมได้ถูกต้องมากกว่า
กันตรงเท่าที่ค่าอุปสงค์ที่แท้จริงยังไม่
เปิดเผยออกมา เพราะสุดท้ายแล้ว
การพยากรณ์อุปสงค์ก็คือ การคาด
การณ์เหตุการณ์ในอนาคตที่ยังไม่เกิด
ขึ้นจริง โดยอาศัยข้อมูลในอดีตมาเป็น
ตัวบ่งชี้แนวโน้มในอนาคตนั่นเอง

บรรณานุกรม

S. Chopra, P. Meindl,
Supply Chain Management,
Prentice-Hall, 2001.

Grant DM, Lambert DM,
Stock JR & Ellram LM (2006)
*Fundamentals of Logistics
Management*, McGraw-Hill
European Edition, Singapore.

Ballou, R.H. (2004).
*Business Logistics/Supply Chain
management*, Prentice Hall, New
Jersey